

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/481/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914204473
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914204473.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému M. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. Z. XXX, XXX XX D. H., t. č. neznámeho pobytu, zastúpeného opatrovníčkou B. I., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, v konaní o zaplatenie 1736,02 Eur s prísl., na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 12C/220/2014-38 zo dňa 22. 06. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného vo výške 179,44 Eur, na účet alebo k rukám jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia (štvrtý výrok), **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy odvolacieho konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 49,06 Eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského, advokáta, vedený v O. H. a.s., číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 22. 06. 2015 konanie zastavil (prvý výrok); vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 97,30 Eur prostredníctvom prevádzkovateľa centrálného systému evidencie poplatkov Slovenskej pošty, a.s., CVFT, OSA, Thurzova 1, Košice (druhý výrok). O náhrade trov prvostupňového konania rozhodol tak, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva (tretí výrok). Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy právneho zastúpenia vo výške 179,44 Eur, na účet alebo k rukám jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (štvrtý výrok).

O náhrade trov prvostupňového konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2, prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“). Pretože žalobca procesne zavinil zastavenie konania svojim späťvzatím žaloby, prvostupňový súd potom priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov vo výške 179,44 Eur (za dva úkony právnej služby - prevzatie zastúpenia a podanie vyjadrenia 2 x 81,33 Eur, 2 x paušalizovaná náhrada trov 2 x 8,39 Eur).

Proti výroku uznesenia okresného súdu o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného (štvrtý výrok) žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd zmenil

uznesenie okresného súdu tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

Podľa jeho názoru, odvolaním napadnuté rozhodnutie neobsahuje zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktorý má svoj predmet činnosti vykonávať sám. Ak zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie (§ 25 zák. č. 250/2007 Z. z.) aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. V opačnom prípade by bolo minimálne nelogické, aby osobitné postavenie sa priznávalo subjektu, ktorý nie je schopný a spôsobilý realizovať svoju činnosť. Podanie vedľajšieho účastníka v tejto veci je zhodné ako predkladá v iných veciach. Vedľajší účastník (združenie) namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa prostredníctvom svojich „odborne vyškolených“ zamestnancov a členov, vstupuje do konania vždy zastúpené právnym zástupcom. Podľa jeho názoru, odôvodnené právne zastupovanie môže byť len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach. V opačnom prípade (kam patrí aj zastupovanie šablónovitým spôsobom a predkladanie formulárových podaní) ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti, ale je len prostriedkom generovania trov právneho zastúpenia. Zároveň poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2014 sp. zn. 6M Cdo 9/2013. Podľa jeho názoru, okresný súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento subjekt nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka. S účinnosťou od 01. 01. 2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Vedľajší účastník uvedené nespĺnil, pričom vstúpil do konania spôsobom, kedy o žalovanom má informácie získané od súdu. Z uvedených dôvodov pokladá rozhodnutie okresného súdu o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za nedôvodné a nezákonné.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie pohľadávky zo zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej dňa 04. 02. 2010. Vo vyjadrení poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, t. j. že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom, a preto je neplatná. Na základe jeho argumentácie bol nárok žalobcu zamietnutý. Podľa jeho názoru, jeho právne argumenty boli opodstatnené a úkony boli účelne vynaložené, preto mu vzniklo právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Súd správne vyhodnotil jeho úkony ako účelné a hospodárne. Uviedol, že žalobca si uplatňuje trovy právneho zastúpenia, pričom využil svoje zákonné právo byť zastúpený advokátskou kanceláriou, hoci toto právo upiera jemu, čo je v rozpore s článkom 47 ods. 2 Ústavy SR. Žalobca podáva tisícky identických návrhov, v ktorých mení len číselné údaje. Poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov, nález Ústavného súdu SR z 15. októbra 2014, sp. zn. III. ÚS 457/2014. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, t.j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného (štvrtý výrok) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zákonom č. 353/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony došlo k zmene ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. a na to, aby vedľajší účastník, ktorým je právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, účinne vstúpil z vlastného podnetu do súdneho konania, musí doložiť aj súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce v konaní vystupovať, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Uvedené ustanovenie však nadobudlo účinnosť 1. januára 2015 a nemožno ho aplikovať na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ku ktorému došlo pred uvedeným termínom. Uvedenej skutočnosti preto bude zodpovedať aj nasledujúca časť odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobou sa žalobca v pozícii veriteľa voči žalovanému domáhal zaplataenia dlžnej sumy s príslušenstvom. Dňa 01. 12. 2014 bolo okresnému súdu doručené oznámenie vedľajšieho účastníka VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom v Bratislave, že vstupuje do tohto súdneho konania ako vedľajší účastník na stranu žalovaného.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 prvá a druhá veta O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V prejednávanej veci je zřejmé, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy (v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, t.j. zo Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 04. 02. 2010. Vedľajší účastník je občianskym združením, predmetom činnosti ktorého je ochrana práv spotrebiteľov.

K námietkam uvedeným v odvolaní považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že z vyššie uvedených ustanovení O.s.p. jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom v Bratislave (resp. akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Účinky vstupu vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O.s.p. nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania); výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný. Odvolací súd zdôrazňuje, že vyššie uvedené závery sa v plnej miere uplatnia len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba založená za účelom ochrany práv podľa osobitného predpisu a ktorej vstup do konania bol realizovaný do 31. 12. 2014. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V tomto prípade z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že k zastaveniu konania došlo preto, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť po tom, ako vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania a podal vyjadrenie k žalobe, v ktorom okrem iného vzniesol námietku premičania voči žalobcom uplatňovanému nároku.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p. Ustanovenie druhého odseku § 146 O.

s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal žalobca žalobu voči žalovanému v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu je nesporné, že tak urobil po tom, ako vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol vo vyjadrení k návrhu na začatie konania námietku premlčania voči uplatňovanému nároku, možno konštatovať len jediný záver a to, že k zastaveniu konania na základe späťvzatia návrhu došlo v dôsledku procesného zavinenia žalobcu. Pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie účastníka konania (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu). S ohľadom na uvedené preto žalobcovi podľa prvej vety § 146 ods. 2 O. s. p. vznikla povinnosť uhradiť žalovanému a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania, predstavujúce trovy právneho zastúpenia.

Z uvedeného odôvodnenia vyplýva, že okresný súd rozhodol vecne správne, keď uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov prvostupňového konania, ktoré de facto predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia.

Pretože odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a žalobca v odvolaní nenamietal, resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnil správnosť výpočtu vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia, odvolací súd sa touto otázkou (výškou priznaných trov konania) nezaoberal.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o náhrade trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšieho účastníka na strane žalovaného (štvrtý výrok) ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu (prvý, druhý, tretí výrok) zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný a vedľajší účastník vystupujúci na jeho strane, preto im podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania si žalovaný do doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a ich vznik nemá odvolací súd preukázaný ani zo spisu, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Ako už bolo uvedené, vedľajší účastník na strane žalovaného si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania (predstavujúcu trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní) vo vyjadrení k odvolaniu.

Za uvedený úkon právnej služby zo dňa 17. 08. 2015 - vyjadrenie k odvolaniu, ktoré sa netýkalo rozhodnutia vo veci samej patrí vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného odmena vo výške 40,67 Eur (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods. 1 s použitím § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov - ďalej len „vyhláška“), režijná paušálna náhrada výdavkov (§ 16 ods. 3 vyhlášky) vo výške 8,39 Eur, súhrne trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní predstavujú sumu 49,06 Eur.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 O. s. p. je žalobca povinný zaplatiť uvedené trovy odvolacieho konania právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.